

Chris Bergson

‘Jazz is deel van mijn dna’

Op zijn nieuwe album ‘East River Blues’ komt bluesgitarist en songwriter Chris Bergson opvallend jazzy voor de dag. De sympathieke Amerikaan vertelt over deze terugkeer naar zijn wortels, die in slechts één middag opgenomen is. Binnenkort komt hij voor een soloconcert naar Nederland.

door **Kevin Pasman**

“Ik ben nooit gestopt met jazz spelen”, aldus Bergson. “Het is deel van mijn DNA, ook als ik niet per se jazz speel. Maar ik had wel in mijn gedachten dat ik ooit een wat meer jazzgeoriënteerde plaat wilde opnemen. De tijd leek er rijp voor.

Volgens mij hebben we voor niets meer dan drie takes gedaan. Het titelnummer en *Sad Strains* zijn eerste takes. Dat werkt meestal het beste als je voor een livefeel gaat en het stuk of het arrangement niet heel complex is. Dat kan beter worden als je het vaker speelt, maar als het materiaal comfortabel voelt, zijn de eerste paar takes meestal het meest natuurlijk.

Dat is mijn favoriete manier om op te nemen. Zelfs met mijn volledige band, zoals op ons laatste album ‘Comforts Of Home’ (2024). Dan heb je wel meer voorbereiding nodig; ik zing en speel de nummers dan vaak thuis. Maar dan ga ik de studio in met het idee om de uitvoering snel vast te leggen. Zo zijn mijn favoriete albums ook allemaal opgenomen. Vooral als het om oude jazz- en bluesplaten gaat.”

Magisch

“Larry Grenadier, de bassist, heeft getourd met Pat Metheny en John Scofield,

en hij is een vast lid van Brad Mehldau’s trio. Ooit waren we burens in Brooklyn. Twintig jaar geleden hebben Larry en ik samen opgetreden en ik wilde altijd opnieuw met hem werken. Verder wist ik dat hij een lange geschiedenis had met meesterdrummer Al Foster, die met onder meer Miles Davis, Herbie Hancock en Joe Henderson gespeeld heeft.

In 2002 heb ik in een trio met Al Foster gespeeld. Twee avonden, drie sets per avond. Het was magisch. Destijds was ik net begonnen met zingen. We deden iedere set een blues en Al Foster moedigde mijn zang heel erg aan. Hij zei: krijg ze in je hoek met die bluesnummers en dan kun je spelen wat je wilt. Dat is

goed advies gebleken, haha!

Helaas overleed Al Foster drie weken voor we de opnamesessie gepland hadden. Hij was 82. Toen vroegen we ons af wat we moesten doen. Larry is een van de drukste bassisten ter wereld, dus het was lastig om de agenda’s gelijk te krijgen. Gelukkig konden we met een andere geweldige drummer opnemen: Herlin Riley, met wie ik een paar maanden daarvoor op een bluesevenement in het

Lincoln Center gespeeld heb. Hij was daar de huisdrummer en hij was geweldig. Hij komt uit New Orleans, hij is een geweldige jazzdrummer, maar ook een te gekke bluesdrummer. Zijn shuffle is fantastisch.

Hij was de eerste aan wie ik dacht nadat we het treurige nieuws over Al Foster hoorden. En het gekke is: hij woont in New Orleans, maar de avond voor de sessie was hij net in Connecticut voor een optreden, waar hij met Larry speelde. Uiteindelijk hebben we het album in een middag opgenomen. We zijn rond het middaguur begonnen en om zes uur waren we klaar. Het was een heel relaxte, leuke sessie.”

Comfortabel

“De laatste tijd speel ik veel op mijn Gibson ES-335. Ik heb tegenwoordig wat meer jazzgeoriënteerde optredens, en die 335 is daar perfect voor. Het is een dot neck reissue uit 1987. Verder speel ik op een Telecaster-kopie die gebouwd is door een New Yorkse gitaarbouwer:

Ric McCurdy van McCurdy Guitars.

Dat is een van mijn hoofdgitaren geworden. Hij is heel licht en omdat het een thinline is, heeft hij wat meer resonantie, wat meer rinkelende in de akkoorden. Die is op twee nummers te horen en die heb ik allebei met mijn vingers ingespeeld. Er is iets heel prettigs aan met je vingers op een Tele spelen. Dat doe ik de laatste jaren vrij vaak, terwijl ik me vroeger niet echt comfortabel voelde bij een heel nummer zonder plectrum spelen.

Tijdens de pandemie heb ik heel veel fingerstyle geoefend. Omdat er geen optredens waren waar ik muziek voor moest leren spelen, heb ik een lesboek van George Van Epps helemaal doorgewerkt om mezelf te leren fingerpicken. Een mooi project om die tijd aan te werken.”

Gevoelig

“Het hele album is opgenomen met een Fender Vibrolux Blackface uit de jaren zestig. Als reserve had ik een Tweed

Blues Junior met een Jensen speaker mee, wat ook een heel mooie versterker is, en in de studio stonden ook wat mooie versterkers. Die Vibrolux is zo gevoelig dat ik altijd liever een back-up mee heb, maar hij werkte heel goed met zowel de 335 als de Tele.

Er staan niet veel effecten op het album. Een pedaal dat ik wel altijd gebruik is de Xotic EP Booster. Een heel mooie cleanboost. Die gebruik ik altijd met mijn Tele en dan staat hij op twaalf uur. Met de 335 heb ik hem ook aan staan, maar dan staat hij op nul. Hij staat dan wel uit, maar geeft toch nog enige boost.

Verder ben ik gek op de Strymon Flint voor galm en tremolo. Voor de galm op dit album hebben we een mooie combinatie gemaakt van de seventies plaatgalm van de Strymon Flint en de galm die de versterker heeft. En op het Ray Charles-nummer dat we gedaan hebben, *What Would I Do Without You*, gebruik ik ook wat tremolo, gewoon als een andere kleur.

Onze technicus Scott Petito verdient ook lof. Hij heeft echt geweldig werk gedaan. Hij heeft dat natuurlijke geluid van drie of vier mensen die samen in de ruimte spelen heel goed weten te vangen.”

‘East River Blues’ verschijnt op 15 mei.

Op zondag 17 mei speelt Chris Bergson solo in het CODA Museum in Apeldoorn, in de serie *Close-up concert*.

Lees, luister en kijk verder op **Gitarist Extra**

VIDEO Chris Bergson - East River Blues, met Larry Grenadier, Herlin Riley & Jay Collins

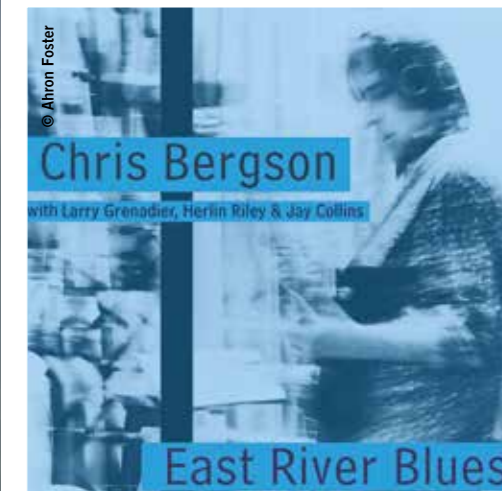
VIDEO Chris Bergson solo - Epilogue (Cycle 3 Descending)

SPOTIFY Solo-album uit 2021: All I Got Left

GITARIST.NL

© Roger Salem

© Ahron Foster

© Ahron Foster

Larry Grenadier, Jay Collins, Chris Bergson & Herlin Riley